VALENCIÀ

SALA D'EXPOSICIONS DEL RECTORAT DE LA UPV
Del 16 de maig al 28 de juny del 2019

ART AL QUADRAT

RELATS DES DE LA MEMÒRIA TRANSGENERACIONAL

Quan tirem la vista enrere, des de l'obra *Retrat de família* (2008), fins al nostre darrer projecte *Jo sóc* (2018), amb la recuperació de la memòria de les dones rapades durant el franquisme, veiem que l'apropament al tema de la memòria sempre ha sigut una constant que ha tingut una presència necessària tant a la nostra obra com a la nostra vida.

Més enllà d'una mera tornada al passat, la lectura es fa des del present, des d'un present que es veu afectat per un passat traumàtic, no només per a les persones directes implicades, sinó també per a les generacions posteriors. Sota la nostra mirada, tenim el poder de transformar la memòria per sanar-la.

És per això que les obres mostrades en aquesta exposició són actes simbòlics que modifiquen el relat passat per un de nou que traspassa generacions i crea un discurs present amb un llenguatge present que trasllada les vivències i els coneixements a les noves generacions.

***RETRAT DE FAMÍLIA*, 2008**

El curs 2007-2008, durant el Màster en Producció Artística a la UPV, vam sentir la necessitat de parlar sobre la nostra família, marcada per la separació dels nostres pares, que va repercutir en el nostre ideal de família. Va sorgir un sentiment de desubicació quant a la pertinença i la definició de qui forma part del nostre grup familiar que s'accentuava amb la pèrdua de l'imaginari familiar: ja no tenim un àlbum ni un retrat de família vàlid per a reflectir la nostra situació present; per això vam confeccionar el nostre retrat familiar format per les relacions interpersonals individuals de les persones que componen el nostre arbre familiar. A més, s'hi reflecteix el context de cada generació: la primera, les filles amb l'època de bonança econòmica i benestar; la segona, la dels pares, amb la dictadura i la transició; i finalment, la tercera, la dels avis i les àvies, amb la guerra i postguerra.

art2@artalquadrat.net
www.artalquadrat.net

UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE VALÈNCIA
50 anys

***AL REFUGI!*, 2016**
La sèrie fotogràfica *Al refugi*! recull les vivències de persones que van passar la infància a Mislata durant la Guerra Civil. Aquestes vivències estan marcades per la interrupció de la quotidianitat. Cadascú va viure el conflicte des d'una vivència particular: hi ha els que usaven palets entre les dents, els que anaven al refugi, els que a la seua zona no tenien refugi i es protegien davall dels llits, els que van viure de ple els bombardejos... però també els que no en recorden res, o no volen recordar.

***MANOLITA EN LA PELL DE JOSEFINA MORENO MIRET*, 2017**
Als arxius d'ajuntaments, jutjats i presons, s'hi acumula documentació d'informes o processos judicials que van sentenciar i van condemnar ciutadans i ciutadanes durant la Guerra Civil i el règim franquista, que van ser empresonats i empresonades per idees polítiques, acusacions falses o, en el cas de les dones, per eixir-se'n del model de dona tradicional que defensava el franquisme. Aquests informes o sentències, que a vegades desterraven aquestes persones a centenars de quilòmetres, continuen vigents, atès que no n'hi ha hagut cap anul·lació o invalidació, i les persones afectades els senten com una llosa a l'esquena. És el cas de Josefina Moreno Miret, de Sagunt, qualificada com a "persona incorregible en sus ideas y peligrosa para el actual Régimen", no apta per a ser posada en llibertat i desterrada de Sagunt.

***LES JOTES DE LES SILENCIADES*, 2016**
Les jotes de les silenciades relata cinc històries de dones reals, rescatades de testimoniatges de familiars o veïns, que s'han transmès de forma oral i continuen vives en la quotidianitat. Es transformen en jotes que ressonen als llocs on s'esdevingueren els fets concrets de les vides d'aquestes dones, i així les trauen de l'oblit. Es deixen enrere les lletres folklòriques, emblema de la dictadura, per aquestes jotes polítiques, per retornar a aquest cant el caràcter social i popular.

***JO SÓC*, 2018**
En el nostre darrer projecte ens centrem en la recuperació de la memòria de les dones que foren rapades durant la Guerra i la dictadura franquista, a través de propostes artístiques que ajuden a superar el dolor col·lectiu. En la *performance* JO SOC. *Homenatge a les dones rapades*, a la nostra ciutat natal, Sagunt, a més de rapar-nos el cabell en homenatge a elles, vam convidar la ciutadania a donar un floc de cabell, pe formar posteriorment una columna de pèl de 21 metres i agranar-hi simbòlicament els carrers que van agranar anteriorment aquestes dones, en un gest d'empatia. Aquestes accions posen en relleu com des del present tenim el poder de redefinir com volem recordar el passat.